Inel sigiliu de aur din sec. XIVdescoperit în fosta cetate domnească a *Despotatului Dobrogei*(Bulgaria)

Conf. univ. dr. George V Grigore

Arheologiibulgari au descoperitmormântulunui aristocrat din secolul al XIV-lea dindinastiaimperialăbizantinăPalaiologos, la *CetateaCaliacra* din nordulBulgariei (Cadrilater). Nobilulîngropat a fostidentificatprintr-un inelsigiliu din aurinscripționat cu numelesău: GeorgiPalaiologos.Ineluleste de tipulKaloyan (dinastiavlaho-bulgară a frațilorCaloian), denumitastfeldupăinelulsigiliu din aurgăsitîntr-un mormânt din apropiereabisericii„SfințiiPatruzeci de Mucenici" din Tarnovo (inel care a fostasociatțaruluibulgar de la sfârșitulsecolului al XII-lea, Kaloyan, dar care aproape cu siguranță a aparținut de faptunui descendent cu acelașinume din secolul al XIV-lea). InelulluiGeorgiestemultmaiimpresionantdecâtcel al luiKaloyan, mai mare, maigreu, cu o gravurămaidetaliată. Imagineacentralăeste un porumbelamplasatpe un fundal format din liniiintersectate, iarinscripțiaînconjoarăelementelegrafice.Simbolistica „Kaloiană" are ca reprezentant principal leulceapareîntreiexemplarepescutul „Kaloian". Dacăar fi porumbel, pasăreareprezentatăpeacestinel-sigiliu de aurarsimbolizapacea în creștinism și în alte culturi, dar are și alte asocieri. Potrivit tradiției slave, sufletul se transformă într-o turturea la moarte, în multe alte religii, incluzând hinduismul, porumbelul este reprezentantul sufletului.Duhul Sfânt al creștinismului este uneori întruchipat într-un porumbel, ca și apostolii. În mitologia greco-romană, porumbelul era sacru Athenei, semnificând reînnoirea vieții, pentru Zeus – care era rănit de porumbei – și pentru Aphrodita, un simbol al dragostei.Egiptenii antici îl considerau reprezentativ pentru

inocențăși se credea căacesta stă în Copacul vieții. Porumbelul e văzut în islamism ca protector al lui Mahomed. În timp ce porumbelul semnifică longevitate și liniște în China, în Japonia e asociat zeului războiului Hachiman. În trecut, porumbelul era singura pasăre pe care evreii o acceptau ca jertfă pentru purificarea mamei după nașterea odraslei. Poate simboliza și Israelul. Atributele antice ale zeițelor fertilității ca Ishtar și Astarte, astăzi porumbeii, un cuplu de turturele, întruchipează dragostea. Asociat cu virtuțile fundamentale, porumbelul semnifică cumpătare. Vezi Porumbelul și Olive Branch „Ramura de măslin” în Simboluri sacre.

Dacă privim mai atent la alte imagini, porumbelul când apare reprezentat are aripile strânse, sau se află în zbor cu aripile întinse. Această pasăre aflată pe inel stă pe loc, dar are aripile semiridicate (amenințător, sau pregătită de zbor). Picioarele îi sunt puternice, posibil dotate cu cu ghiare. Ipoteza mea înclină spre imaginea unei acvile (Mama Gaya Vultureanca), vechi totem al Geților de Aur primordiali pe care îl întâlnim și în mormântul principelui get (Dromochete) de la Sveștari (Bulgaria). Gaya face parte din familia acvilelor, cu o înfățișare majestuoasă, cu zborul înălțător și vederea acută, acvila este un simbol universal și reprezintă zeul atotvăzător al cerului. Reprezintă de asemenea curajul, victoriași puterea, tunetulși furtunile. Pentru vechii greci și romani, era purtătorul luminii pentru Zeus și reprezenta victoriosul Imperiu Roman pe steagurile legiunii romane. În creștinism, acvila simbolizează omnipotența lui Dumnezeu, credința, ascensiunea lui Christos și pe Sfântul Ioan. Acvila împărtășește simbolismul păsării Phoenix (care moare și reînvie, ridicându-se din propria cenușă) pentru că, în legea creștină, se reînnoia pe sine la fiecare zece ani (semnul lui IO din titulatura voievozilor din Țările Române, egal cu „zece”; de aceea noi numărăm până la zece din unu în unu, dar de la unu-spre-zece până la nouă-spre-zece numărăm întorcându-ne spre zece, până la douăzeci, care se consideră sau se mai numește și „un pol”), zburând în soare și apoi în

mare de trei ori. În felul acesta devine un simbol al nașterii din nou și al botezului. Un șarpe în ciocul unei acvile semnifică victoria lui Christos asupra Răului. Forma de strană a acvilei ținând o Biblie în ghiare reprezintă inspirația Scripturii și puterea.Acvila este descrisă ca o emblemă solară bătându-se cu șerpii sau în conflicte cu un taur sau cu un leu, din care iese victorioasă, demonstrând triumful spiritului asupra puterii lumești. în tradițiile amerindienilor, aripile acvilei simbolizează razele soarelui, semnifică ziua și este mijlocitorul dintre oameni și zei.Domnind ca un rege peste păsări, acvila este emblema regalității, o asociere dezvoltată de statutul sau de cel mai popular simbol vestitor; simbolizează imperii precum Imperiul Roman și pe cel al lui Napoleon. Acvila cu două capete a Bizanțului venea din simbolismul hittit al zeilor gemeni ai puterii și a tuturor științelor. Multe state au adoptat acvila (perpetuând simbolul Geților de Aur primordiali) ca embleme, steme, fiind un simbol al patriotismului și suveranității pentru unele dintre ele, incluzând aici Statele Unite, unde este simbolul național (vulturul). Asociat cu cele șapte păcate capitale și cu cele patru virtuți fundamentale, are semnificații bivalente, simbolizând mândrie și dreptate.

Numeroasemorminte ale aristocrației din Caliacra au fostdezgropateîncetatea de pecoastaMăriiNegre. Capitalastatului a fost la Cărvuna (aziKavarna, Bulgaria), iarcetateadomnească nu departe, la Caliacra.A fostcetateadomnească a DespotatuluiDobrogeiînsecolul al XIV-lea, condusă de Balică, apoi de Dobrotici.Aceștia au fostaliațiaiPalaiologilor.Dinastia Paleolog a fost o familie nobiliară bizantină, care se trăgea din Comneni și Angelizi. Ea a domnit în Imperiul Bizantin (1259 - 1453), Despotatul Moreii (1308 - 1322, 1383 - 1460) și Despotatul de Thessalonika (1376 - 1423). Ea a fost cea mai lungă dinastie ca durată din Imperiul Bizantin. Paleologii erau originari din Macedonia. DespotatulDobrogeisauȚaraCărvunei a fostun stat încomponențacăruia au intratteritoriiaparținândastăziîn zona

sudicăBulgariei,iarîn zona nordicăRomâniei, creatînanul1347 prindespărțirearegiunii de ImperiulBizantin. Secesiunea s-afăcutinițialprinintervențiaunuinobilbulgaro-cuman (sauvlah) din familiaTerter, numitBalică, darconducătorulsuprem a fostDobroticicăruiai se datorează – de fapt, existențașinumeleacestui stat (Dobrogea).Înmormânt, echipa de arheologi a descoperitdaruribogatefolositeînritualul de trimitereînlumeacealaltă a tinerilormorți. Înmormântarea s-a desfășuratîn a douajumătate a secolului al XIV-lea, mormântulfiind de fapt o cavitate cu incintă de piatrăsăpatăîntr-o stâncă.Nobilul a fostașezatîntr-un sicriu al căruiurme au fost bine păstrate.Fațalui era acoperită cu o țesătură de lux, cadouri, iarun vas de sticlăi-a fostașezatpecorp, vas în care, potrivitcredințeiacelorvremuri, se strângeaulacrimilepersoanelorîndoliate.La finalulacestui an 2019, MuzeulNațional de Istorie din Sofia vapublicacatalogulcomplet al descoperirilor, darși al tezauruluidenumit „pradatătară”, găsitînanul 2018, un vas de lutplin cu monede, bijuteriișialteobiecte de valoare.

Vechisimboluri perpetuate de generațiiîntregi, acesteînsemne cu valoare ne face sădescoperimlegăturile de pesteveacuri ale semințiilordesprinse din mareletrunchi al Geților de Aurprimordiali, stăpânipesteîntreagaEuropăacum 6000 – 7000 de ani, dupăMarelePotopplanetar.

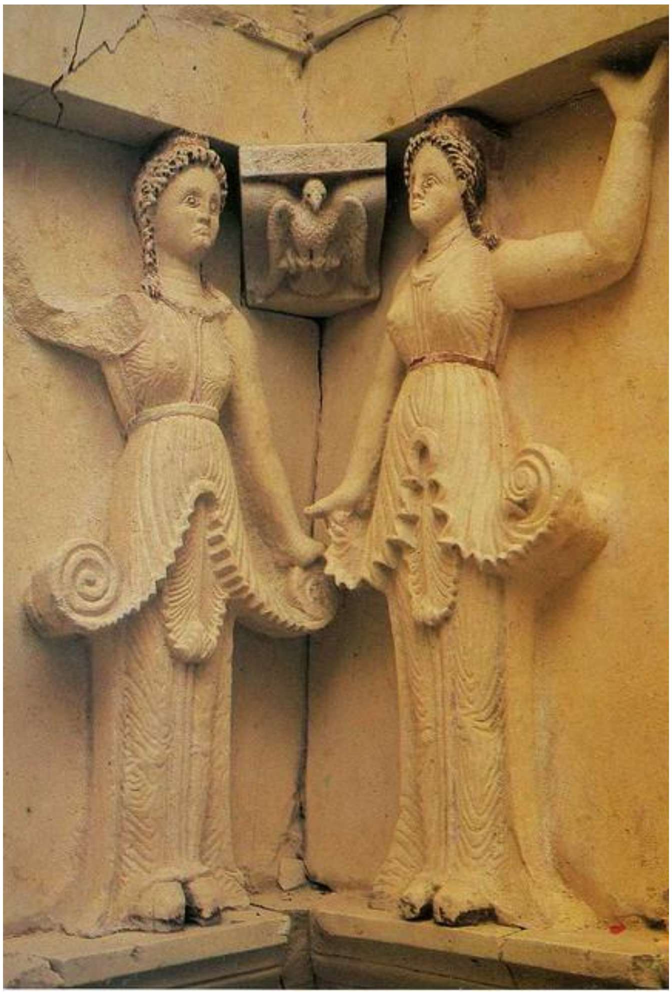
Surse: hartacomorii.blogspot.com; stiinta-pentru-toti.blogspot.com; cartim.ro; cimec.ro; wikipedia.org

Inelul de tip „Kaloian” descoperit în Cetatea Despotatului Dobrogei – Kaliacra (Bulgaria). Specialiștii spun că pe acesta apare un porumbel. Eu ridic ipoteza că este vorba despretotemul Geților de Aur primordiali, Mama Gaya Vultureanca

Obiect descoperit în mormântul de la Kaliacra.

Imagine din mormântul principelui get (Dromichete) de la Sveștari (Bulgaria) cu două cariatide (fete – crini, fete – flori, „crinul împărătesc” ca vechi simbol getic). Între cele două apare totemul Geților de Aur primordiali, Mama Gaya Vultureanca, aflată în poziția cu aripile semideschise, ca pe inelul – sigiliu de tip „Kaloian” descoperit la Caliacra

Despotatul Dobrogei sau Țara Cărvunei